

Ébert Tibor

Rókapofa és Szulejmán

mesélni kezdtem mesélnem kellett
s azt gondoltam meg fog halni
rókapofa és szulejmán
mesélnem kellett
s azt gondoltam
gondol e
gondolhat még
valamire
mi a halál(?)
rókapofa rókapofa
és szulejmán
azt gondoltam
nemsokára
egyesül az ég meg a pokol
rókapofa rókapofák
mese mese meskete
mesélni kell
hallgatja e
hallgathatja, meghallja e
kábulatok örvényében
kábulatok szentélyében
kínszenvedése spiráljában
a mese él a mese él
s a mese hal
eltávozik messze vele
rókapofa rókapofák
és szulejmán
visszatolni elodázni
a perceket azt az időt pillanatot
a megbomló szívritmusok tobzódását
rókapofák rókapofák
és szulejmán
talán csak egy belső mosoly

ÉBERT TIBOR (1926) író, költő. Budapesten él.

röppen el az arcáról még
a meseországba...
százvetvenes pulzusgyökök
rohamai kísértete

a fájdalmak vésőivel
a fájdalom talmi remény
reménytelenység reménye
meg az a csönd pihe
lúktető csend

rókapofák és szulejmán
tegnap még kérdezte
hogyan mit csinál a szulejmán
együgyű tévétörténet
kezemre tette a kezét
mese mese meskete
mese mese mese mesék

mit csinál az a szulejmán
rókák rókapofák
ugrálnak körüle
mosolya képzelet?
morfiumos zuhanásban
az élet katarziséban
mit csinálhat szulejmán
szereti izabellát
elrabolt spanyol hercegnőt
s rókák rókák hancúroznak
a szulejmán izabella előtt
mesélek mert mesélnem kell
a mese végtelen hosszú
s azt gondolom egy kettő egy kettő három...
lépéseim másodpercek ájulása
talán holnap talán még ma
pillanatok kávéatlan kútjába hull az idő
és elmerül
valahova valahonnan
innen tőlem tőled tőle
nézem nézem és mesélek
mi a halál? mi a halál?
mese mese meskete
talán ez a halál
halálok halála

... .. aztán mintha
nem bizonyosan
egészen biztosan
kinyílik a szem
a gödréből fel emelkedve
sose láttam sohase így sohase láttam ilyennek
ilyen hatalmasnak plasztikusnak kék búzavirág-
rág búzavirágok kéksége valamennyi kékség-
nek végtelenje tengere és mennye túlvilági fény
mintha búzavirág hold nap menny föld tengere
bújt volna ki a szeméből

a kimerevedett kékség tükrében túl a meséken
már a mese agóniájának végén rókapofa
rókapofa rókapofák...szulejmán...

így látom utoljára
így láttam utoljára
óriás kék virágban...

Rabóczky Judit Rita: Gyerek (2013, hegesztett vas, részlet)